

23. pants stripot vārdu „Armijas”; stripot pedējo teikumu: „Pārbaudījumu izturējušie nauda kara laikā attiecīgas tiesības” un tā vietā ierakstīt: „Pārbaudījumu izturējušie un paaugstinātie šai pakāpē iegūst attiecīgas tiesības.”

25. panta 2. punktā vārdus: „izmaksājama 3 mēnešu alga” atvietot ar vārdiem: „izmaksājams atalgojums par 3 mēnešiem”.

III.

Papildināt augšminēto likumu ar 2. panta piezīmi, 11. panta 2. piezīmi, 12. panta piezīmi, 15. panta piezīmi, 25. panta 2. piezīmi un 27. pantu.

2. Piezīme. Pieņemot virsdienestā atvaļinātos karavīrus, viņu veselības stāvokli pārbauda apriņķa karaklausības komisijā, bet obligatorisko dienestu beigušos — ārstu komisijā kara slimnīcās.

11. 2. piezīme. Iestājoties kara skolā, virsdienests nav uzskatāms par pārtrauktu un kara skolā pavadītais laiks ieskaitāms izdienā uz algas paaugstinājumu, ja karavīrs izstājoties no skolas turpina virsdienestu.

12. Piezīme. Par piemērotām dienesta telpām uzskatāma atsevišķa istaba, vai no vispārējām karavīru telpām savrup atdalīta telpa, ne mazāka par 14 kv. metriem katram virsdienesta instruktoram.

15. Piezīme. Par piemērotu dienesta dzīvokli uzskatāma I istaba, ne mazāka par 14 kv. metriem, ar atsevišķu ķēķi katram virsdienesta instruktoram. Dienesta dzīvokli un dienesta telpas virsdienesta instruktoriem piešķirami ar brīvu apkurīšanu un apgaismošanu, pēc tām normām, kādas noteiktas kararesora darbiniekiem valsts dzīvokļos.

25. 2. piezīme. Atvaļinot virsdienesta karavīrus no aktīvā kara dienesta, viņiem izmaksājams atalgojums un ceļa nauda, un izsniedzami ietēpa priekšmeti, kā paredzēts obligatoriskā dienesta karavīriem.

27. Šinī likumā instruktoriem paredzētās tiesības un priekšrocības attiecas uz visiem tiem armijas un flotes virsdienesta instruktoriem (kaprāļiem, seržantiem, virseržantiem, bocmaņiem un virsnieku vietniekiem), kuŗi ieņem štos paredzētus instruktoru amatus; virsdienesta instruktori - virsnieku vietnieki, ieņemot virsniekiem un kara ierēdņiem štos paredzētus amatus, saņem atalgojumu pēc ieņemamiem amatiem, kā norādīts noteikumos par atalgojumu kara resora darbiniekiem (Lik. kr. 1925. 133 III d.) un citos noteikumos par šiem darbiniekiem, bet izpildot ārrindas amatos vecāko pienākumus kā šie darbinieki.

Rīgā, 1929. g. 17. janvārī.

Ministru prezidents H. Celmiņš.
Kara ministris A. Ozols.

Pielikums
virsdienesta karavīru likuma 13. p.

Tabula priekšmetiem, izsniedzamiem virsdienesta karavīriem vienreizēji pie iestāšanās virsdienestā:

№№ pēc kārtas	Priekšmetu nosaukums	Izsniedzamo priekšmetu skaits		
		Armijas virsdienesta karavīriem	Flotes virsdienesta karavīriem	
			Virsnieku vietniekiem	Pārējiem
1.	Mētelis	1	1	1
2.	Svārki, ziemas	1	1	—
3.	Veste, ziemas	—	1	—
4.	Virskrekls, ziemas	—	—	1
5.	Virsbikses, ziemas	1	1	1
6.	Cepure	1	1	1
7.	Cepures pārvalki	—	2	2
8.	Krekli, stripainie	—	—	2
9.	Garie zābaki	1 p.	—	—
10.	Saišzābaki	—	1 p.	1 p.
11.	Cepuru nozīmes	1	1	1
12.	Karaspēka daļu nozīmes	2 k.	2 k.	1 k.
13.	Dienesta pakāpju nozīmes uz zīmotnēm	2 k.	—	—
14.	Dienesta pakāpju nozīmes uz piedurknēm	—	2 k.	2 k.
15.	Virsdienesta nozīmes	2 k.	—	2 k.
16.	Amatu speciālītes nozīmes, kam pienākas	—	—	2

Ministru prezidents H. Celmiņš.
Kara ministris A. Ozols.

Pielikums
pie virsdienesta karavīru likuma 10. p.

Tabula virsdienesta karavīru apgādei ar ietēpa priekšmetiem un piederumiem:

A. Armijā:

№№ pēc kārtas	Priekšmetu nosaukums	Izsniedzamo priekšmetu skaits	Lietošanas laiks
a. Apgārbs.			
1.	Mētelis	1	2 gadi
2.	Svārki, ziemas	1	2 "
3.	" vasaras	1	1 "
4.	Virsbikses	2	1 "
5.	Cepure, parādes	1	2 "
6.	" darba	1	2 "
7.	Cimdi	1 p.	1 "
8.	Bikšu turētāji	1	2 "
b. Veļa un apavi.			
9.	Apakškrekli	3	1 gads
10.	Apakšbikses	3	1 "
11.	Kabatas lakatiņi	3	1 "
12.	Dvieļi	2	1 "
13.	Auti, siltie	2 p.	1 "
14.	" nātie	3 p.	1 "
15.	Garie zābaki	1 p.	1 "
16.	Galvas garjiem zābakiem	1 p.	1 "
17.	Pazoles	3 p.	1 "
18.	Papēžu virskārtas	3 p.	1 "
c. Nozīmes.			
19.	Cepuru nozīmes	2	1 gads
20.	Karaspēka daļu nozīmes	3 k.	1 "
21.	Dienesta pakāpju nozīmes	3 k.	1 "
22.	Virsdienesta nozīmes	2 k.	1 "

B. Flote:

№№ pēc kārtas	Priekšmetu nosaukums	Izsniedzamo priekšmetu skaits		Lietošanas laiks
		Virsnieku vietniekiem	Pārējiem virsdien. karavīriem	
a. Apgārbs.				
1.	Mētelis	1	1	2 gadi
2.	Svārki, ziemas	1	—	2 "
3.	" vasaras (ar noņemamiem uzpleciem)	2	—	2 "
4.	Veste, ziemas	1	—	2 "
5.	Virskrekli, ziemas	—	1	1 "
6.	" vasaras, ikdienas	—	2	1 "
7.	" parādes	—	1	2 "
8.	Virsbikses, ziemas	1	1	1 "
9.	" vasaras	2	—	1 "
10.	" ikdienas	—	2	1 "
11.	" parādes	—	1	2 "
12.	Cepures	1	1	1 "
13.	Cepuru pārvalki	2	2	2 "
14.	Cimdi	1 p.	1 p.	1 "
15.	Bikšu turētāji	1	1	2 "
16.	Melnas kakla saites	2	—	2 "
b. Veļa un apavi.				
17.	Apakškrekli	3	3	1 gads
18.	Apakšbikses	3	3	1 "
19.	Krekli, stripainie	—	3	1 "
20.	Kabatas lakatiņi	3	3	1 "
21.	Apkaklītes	3	—	2 "
22.	Priekšas	3	—	2 "
23.	Dvieļi	2	2	1 "
24.	Zeķes, vilnas	2 p.	2 p.	1 "
25.	Zeķes, nātnas	3 p.	3 p.	1 "
26.	Saišzābaki	2 p.	2 p.	1 "
27.	Pazoles	3 p.	3 p.	1 "
28.	Papēžu virskārtas	3 p.	3 p.	1 "
c. Nozīmes.				
29.	Cepuru nozīmes	1	1	1 gads
30.	Karaspēka daļu nozīmes (enkurs)	5 k.	1 k.	2 "
31.	Dienesta pakāpju nozīmes uz piedurknēm	3 k.	5 k.	2 "
32.	Dienesta pakāpju nozīmes uz apkakles	2 k.	—	2 "
33.	Virsdienesta nozīmes	—	5 k.	1 "
34.	Speciālītes nozīmes, kam pienākas	—	5 k.	1 "

1. piezīme. Kara ministram ir tiesības šinīs noteikumos paredzēto priekšmetu lietošanas laiku pagarināt.

Pēc lietošanas laika notecēšanas minētie priekšmeti izsniedzami no jauna. Virsdienesta karavīri, kuŗi ietēpu saņēmuši uz agrāko noteikumu pamata, saņem ietēpu uz šiem noteikumiem pēc lietošanas laika notecēšanas.

2. piezīme. Flotes virsnieku vietnieki saņem ietēpu un ietēpa piederumus pēc viņiem apstiprinātā parauga.

Ministru prezidents H. Celmiņš.

Kara ministris A. Ozols.

Papildinājums likumā par eksportējamo augļu un ogu kontroli.

(Izdots Latvijas Republikas Satversmes 81. p. kārtībā.)

Likumu par eksportējamo augļu un ogu kontroli (Lik. kr. 1927. g. 35.) papildināt ar sekošo 10. pantu:

„10. Eksportierus, kuŗi pārkāpj šo likumu vai uz tā 9. panta pamata izdotās instrukcijas un noteikumus, zemkopības ministris var sodīt ar naudas sodu līdz 2.000 latiem.

Rīgā, 1929. g. 17. janvārī.

Ministru prezidents H. Celmiņš.
Zemkopības ministris A. Alberings.

Pārgrozījums skolu sarakstā, kuŗu apmeklēšana dod tiesību atlikt iesaukšanu obligatoriskā aktīvā kara dienestā, saskaņā ar karaklausības likuma 35. pantu („Vald. Vēstn.” 1928. g. № 281.).

Minētā saraksta nodalījumā „Pašvaldības iestāžu, biedrību un privātskolu skolas” ievest jaunu nodaļu „Augstskola” un tani ievietot ar № 70^l. Katoļu garīgo semināru, Rīgā, stripojot to no saraksta nodaļas „D. Garīgie semināri.”

Rīgā, 1929. g. 17. janvārī.

Ministru prezidents H. Celmiņš.
Kara ministris A. Ozols.

Apkārtraksts visām apriņķu, pilsētu, miestu un pagastu pašvaldībām.

Latvijas-Lietavas nolīguma par savstarpēju trūcīgu pilsoņu apgādību 1. pants („Vald. Vēstn.” 1924. g. № 187) paredz, ka uz nolīguma pamata var sniegt palīdzību Lietavas trūcīgiem pilsoņiem, kuŗi dzīvo

Latvijas valsts teritorijā. Salīdzinot „Valdības Vēstnesi” publicēto nolīguma tulkojumu ar viņa oriģināltekstu (franču valodā), kā arī pēc attiecīgas sarakstīšanās ar Lietavas sūtniecību Latvijā noskaidrots, ka nolīgums nav attiecināms uz visiem Latvijā dzīvojošiem Lietavas pilsoņiem, bet tikai uz tādiem, kuŗi Latvijā izraudzījuši sev par pastāvīgu dzīves vietu vietējo civilīkumu 3066. un 3067. p. nozīmē, t. i. ja viņi Latvijā koncentrējuši savu nodarbes šanos, mantu, saimniecību un nodibinājuši pastāvīgu dzīvi. Tikai sakarā ar tādām personām sniegto palīdzību cēlušos izdevumus atmaksā Lietavas valdība. Izdevumus, kādi cēlušies vietējām iestādēm apgādājot pārējos Lietavas pilsoņus, kuŗi dažādos nolīkos ieradušies Latvijā uz īsu laiku, Lietavas valdība neatlīdzina.

Paziņojot augšā minēto, sociālās apgādības departaments uzāicina pašvaldības uz priekšu sniegt palīdzību tikai tādiem Lietavas pilsoņiem, kuŗi apmetušies uz pastāvīgu dzīvi Latvijā, un kuŗiem no attiecīgām Lietavas iestādēm izsniegtas Lietavas ārzemes pases. Personas, kuŗām Lietavas iekšzemes pases, nav nekādā gadījumā uzskatāmas par pastāvīgi dzīvojošām Latvijā, un viņām palīdzību uz nolīguma pamata nevar sniegt.

Lietavas pilsoņi, kuŗi nebauda tiesības saņemt palīdzību uz nolīguma pamata, noraidāmi pie tuvākā Lietavas konsulāta, nosūtīšanai uz viņu pastāvīgo dzīves vietu resp. Lietuvu.

Vispār, sniedzot palīdzību Lietavas pilsoņiem, cieši jāpieturas pie nolīguma nosacījumiem, sevišķu vērību piegriežot nolīguma 3. un 4. pantam, kuŗi trūcības noteikšanas un sniedzamas palīdzības veida un lieluma ziņā pielīdzina Lietavas pilsoņus Latvijas pilsoņiem.

Rīgā, 1929. g. 17. janvārī.

Departamenta direktors O. Siliņš.
Sociālās apgādības nodaļas vadītājs
A. Šnoris.

